

האליזר

עלון לשבת קודש

בס"ד

דברי מחשבה והלכה, ומהנעשה בבתי הכנסת

לע"נ יוסף בן אליה וחממה ז"ל לבית גיאת
לע"נ משה בו זילפה ואליאס ז"ל לבית חיימי

נושא השבוע: חג חנוכה (ב)

ההפטרה: כה אמר (עמוס ב)

כב' כסלו תש"פ 1303 (שנה כה')

פרשת וישב - שבת מברכין

ר"ח טבת יחול אי"ה בשבת הבאה וביום ראשון מולדו בליל שישי בשעה 20:02 ו-8 חלקים

"וישראל אהב את יוסף מכל בָּנָיו.. ועָשָׂה לוֹ כְּתוֹנֶת פָּסִים" (ל', ג')

אומרת הגמרא בשבת (י:): לעולם אל ישנה אדם בין בניו, שבשביל בגד יותר משובח שנתן יעקב ליוסף יותר משאר בניו נתקנאו בו אחיו, ונתגלגל הדבר וירדו אבותינו למצרים.

מעניין זה פסקו חז"ל שלא ישנה אדם בין בניו אפילו בדבר מועט ובלבד שלא יבואו לידי קנאה.

וכל שכן בימים אלו של חנוכה שלשוננו "חנוך-ה"- חינוך בדרך ה'. הנרות שאנו מדליקים בשמן זית משולים לילדנו הטהורים ולחובתינו כהורים לגדלם בדרך התורה והמצוות ולהקנות להם את החינוך הטהור כדי שילכו בדרך ה' ויצמחו לאנשים שיראת השם בלבבם.

"ויראו אותו מרזוֹחַ... ויתַכְּלוּ אוֹתוֹ לְהַמִּיתוֹ" (ל', יז)

מפרש "הבן איש חי" צוק"ל: נס נעשה ליוסף הצדיק שראו אותו מרחוק והחליטו להורגו, ועד שהתקרב אליהם התקררה רוחם והסכימו להצעה למוכרו.

מכאן ילמד כל אחד הדרכה והנהגה טובה, כאשר זעמו עולה בו והוא מגיע להחלטה נחרצת, ישהה את ביצועה ל-10 דקות ואז תהיה החלטתו הרבה יותר שקולה ומחושבת.

חכמינו ז"ל לא קבעו את חג החנוכה מיד לאחר שהתרחש נס פך השמן כשהם בשיא שילהוב רגשות אלא רק לאחר שנה, לאחר שיקול דעת קבעום ועשאוים לימים טובים בהלל והודאה לה' על הניסים והנפלאות, לומר לנו שאין זה ראוי לקבל החלטות בחופזה שהרגש סוער כי לא תמיד יש את שיקול הדעת הנכון בזמנים אלו של טלטלה רגשית.

"ותַזוּחַ בָּנָיו אֶצְלָה עַד בָּא אֲדֹנָיו אֶל בֵּיתוֹ" (ל"ט, טז)

לעולם תצא פרשת "וישב" לפני חנוכה ובה אף רמוז ענין חנוכה:

שכתוב: ותנ"ח- ראשי תיבות ותדליק נר חנוכה.

בגד"י- ראשי תיבות בגובה ד"י שהם גימטריה יו"ד, הם 10 טפחים, שהוא השיעור.

אצל"ה- ראשי תיבות אבל צריך להניח השמן.

עד בא אדניו אל ביתו- דהיינו עד שתכלה רגל מן השוק.

(הדרה של תורה)

נס חנוכה ה"פרטי" שלי

מעשה שהיה

אני קבלן בנין שיפוצים במקצועי, ומתפרנס בדרך כלל טוב אלא שלפעמים יש

גם תקופות של שפל, אלא שתקופה קשה כמו שהיתה לי בחורף לפני 3 שנים

לא הכרתי שנים. מאז חלפו החגים המיתון שלט ברמה, פרסמתי בעלונים המקומיים, שאלתי

מפה לאוזן אך עבודה אין, גם כספי החסכוניות הלכו ואזלו, הרגשתי אבוד.

המחסור היה גרוע מכל, תמיד היה שלחן ארוחת הבוקר שלנו עמוס בגבינות מסוגים שונים,

הזמנים ע"פ לוח "אור החיים" של אופק ת"א * נא לא לעיין בזמן התפילה * סוף זמן ק"ש 39: 8-36:

כניסת שבת: 4:20 יציאת שבת: 5:12 יציאת ש"ס ר"ת: 17:43

במעדנים ודגנים ופתאום עלו עליו רק לחם עם גבינה או שוקולד למריחה. הייתי מוכן לעבוד כשכיר ואפילו כפועל פשוט ואף לעשות הסבת מקצוע, אך הרגשתי איך משמים ננעלים בעדי כל השערים.

הבנתי שדורשים ממני משהו אבל לא ידעתי מה.

התפללתי, נדרתי כסף לצדקה, קבלתי על עצמי קבלות רוחניות אבל עבודה כלשהיא לא נמצאה, הרגשתי לא יעיל עד שגם מצבי הנפשי החל להדרדר. באותה תקופה הגיע גם בני הבכור לגיל השידוכים. לא ידעתי מאיפה אתחיל לשלם הוצאות חתונה צפויות.

חנוכה הגיע, גם בביתנו הודלקו נרות של תקוה, הדלקתי את הנרות ובכיתי. התפללתי שגם בביתנו ידלקו נרות של ישועה ותקוה. שרתי "מעוז צור" ובכיתי על עצמי, על משפחתי ועל בני הבכור שישועתו מתעכבת. ובפיוט "יוונים נקבצו עלי", הרגשתי שהצרות כולם נקבצו עלי והדמעות הפכו לבכי קולח. ילדי הביטו בי נדהמים, הם אף פעם לא ראו אותי בוכה.

התבוננתי שוב בנרות ופתאום הבזיקה בי מחשבה, היה זה כשאחד הנרות כבה רבע שעה אחר הדלקתו ואני מיהרתי להדליקו שנית, התבוננתי בשמש הנותן משלו לחברו, והוא לא חסר, ולהיפך, הוא נראה שמח ואורו נעשה צלול יותר. אולי גם אני צריך לתת לזולת ואז אושע? אבל מה אתן? ואז כמענה משמים התקשר ראובן כהן. "חנוכה שמח", הוא ברכני בקול שמח. "חנוכה שמח גם לך" השבתי בקול הכי צוהל, הבנתי לשם מה הוא מתקשר ורוחי נפלה בי. מאיפה יהיה לי כסף לתת לו? לפני 7 שנים ביצעתי בביתו עבודת שיפוצים ומאז אנו בידידות, שהעסקן השכונתי הזמין אותי לביתם הוא הבטיח שישלם תמורת העבודה כי אין להם אפשרות, אבל מה שראיתי עלה על כל דמיון...

הדירה היתה ישנה והריהוט רעוע, הוא נזקק לתיקון החלון בחדר הילדים כדי שהגשם לא יחדור פנימה. הם סבלו מדלות איומה, אך מה ששבה את ליבי היה השמחה שהיתה ספוגה בקירות של הסתפקות במועט.

באותה תקופה הייתי בשיא פריחתי ואפילו בביתי לא היתה שמחת אמת כזו, הוא התגלה כבעל חוש הומור "איך מוצא חן בעיניך הארמון שלנו?" שאל בחיוך. "אני במקומך הייתי בוכה, הכל פה זקוק לשיפוץ מידי". "נו העולם הזה הוא רק פרודור, חבל לבכות בגלל פרודור קטן" – הסביר לי.

סיימתי את תיקון החלון מותיר אחרי המחאה מכובדת, הרגשתי כי הם המצוה הפרטית שלי ותמכתי בהם מידי פעם, לכן כששמעתי אותו כעת, נבהלתי: "אין בידי כלום ממש כלום".

"אני לא צריך עזרה, רציתי להזמין כנס לערב לביבות היום בבית", אמר. "אבוא" השבתי.

כבר בכניסתי לחדר האורחים הבחנתי בשלולית מים על הרצפה. "מה קרה?" שאלתי.

הוא הובילני לחדרים האחרים מראה לי שלוליות ניקוות בכל פינה וקירות רטובים.

"אתה צריך איטום ותיקון של הרעפים" הסברתי. "זה עולה הון" אמר.

"הכל על חשבונך" השבתי, מודה לה' על ההזדמנות לעזור, יש לי את החומרים הדרושים בשפע, "מה פתאום שתעבוד בחינם עבורי? רק תפרוס לי תשלומים".

"על המצוה שלי אני לא מוותר", השבתי. כבר למחרת הגעתי, עבדתי קשה, עמדתי בגשם וברוח אוטם, מזפת ומסדר את הרעפים. בערב הגעתי הביתה מותש ועייף ונגשתי להדליק, כשברכתי "שעשה ניסים לאבותינו..." קיויתי שבזכות המצוה יתרחש לי נס.

למחרת היתה העבודה קלה יותר וראיתי בחוש סיוע ממרום, בימים הבאים התרחש עימי "נס חנוכה", תפילתי התקבלה, הטלפונים המיוחלים החלו להגיע ועם כל נר שהוספתי בחנוכה, נוספה גם עבודה ובנר השמיני כבר הייתי מוצף...

זמן ההדלקה - הדלקת נרות חנוכה תחל מ"יום ראשון בלילה" הקרוב.

- א. זמן הדלקת נרות חנוכה הוא בצאת הכוכבים, [בכל הימים ב- 4:54-4:58] (ש"ע סי' תרע"ב ס"א, משנ"ב ס"ק א, כה"ח ס"ק ב, ב"ח פ' וישב ס"ז ועוד) ונמשך זמנה עד כחצי שעה לאחר צאת הכוכבים וכל זה לכתחילה. אבל בדיעבד מדליק כל הלילה (ש"ע סי' ב). ואם בא בלילה ומצא את בני ביתו ישנים [ולא הדליקו בני הבית אף שהיו צריכים להדליק ולפטור אותו] (בשעור מר"ן ח"א עמ' קל"ו) טוב שיעורר אחד מהם ואז יברך וידליק, ואם אי אפשר להעיר אף אחד אעפ"כ יברך וידליק (חזו"ע חנוכה לגר"ע יוסף עמ' סד).
- ב. לפני ההדלקה יתפלל תפילת ערבית, אבל אם הוא חושש שאם יתפלל ערבית תחילה יעבור זמן ההדלקה לכתחילה [חצי שעה מצאת הכוכבים] ידליק לפני תפילת ערבית (כה"ח סי' תרע"ב ס"ק ה, מג"א ס"ק ה, עיין תורת מועדים סי' ד ס"ח, מר"ן החיד"א מחזיק ברכה ס"ק ג, משנ"ב ס"ק א). כשמתפלל ערבית לפני צאת הכוכבים, יחזור על קריאת שמע בצאת הכוכבים ואח"כ ידליק נרות (עיין חזו"ע עמ' ע"א, עיין משנ"ב סי' תרע"ב ס"ק א).
- מן הראוי שיכינו את השמן והפתילים בחנוכויות לפני שהולך ב"כ כדי שיוכל להדליק מיד כשיחזור, שאם יעשה כן רק אחרי חזרתו מהתפילה ודאי יעבור עיקר זמן ההדלקה (משנ"ב ס"ק ג).
- ג. שיעורי תורה קבועים המתקיימים בביה"כ ויש חשש שאם ילכו להדליק נרות חנוכה לא יחזרו, יש לקיים את השיעור כרגיל ובסיומו יזכירו לציבור להדליק נרות חנוכה. (ס"ס עמ' ע"ג). ומנהג שנהגו בכוללים להפסיק את לימודם ב-4:00, ומתפללים מנחה וערבית כדי להדליק נרות בצאת הכוכבים, זהו מנהג המיוסד על אדני פז ואין להרהר אחריו (חזו"ע עמ' ע"ה) [וישתדלו להשלים את הלימוד] (ילקו"י חנוכה).
- ד. אין להקדים את ההדלקה קודם צאת כוכבים [או קודם שקיעת החמה לאשכנזים הנוהגים כן] אפילו בשעת הדחק, אבל כשחושש שיתבטל מהמצוה מותר להדליק בלא ברכה מפלג מנחה והלאה [3:51-5] ועדיף שימנה משהו כשלוחו שידליק במקומו בצאת הכוכבים (תורת מועדים לגר"ד יוסף סי' ד ס"ב-ג ובהערה) ובערב שבת, שאי אפשר אחרת, מותר להדליק בברכה מפלג מנחה והלאה (ס"ס).
- ה. **אופן ההדלקה:** בלילה הראשון ידליק את הקיצוני הימני (שכלפיו) ובלילות הבאים יוסיף נרות לשמאל, וההדלקה מהנר החדש (השמאלי ביותר) לימין (ש"ע סי' תרע"ו ס"ה).
- ו. אסור למדליק להתחיל לאכול סעודה עם פת [ה"ה עוגה] מעל 50 גר', לישון או להתחיל במלאכה חצי שעה קודם הדלקת נרות, ואם ביקש מחברו שיזכיר לו להדליק בזמן מותר. (תורת המועדים סי' ו סעי' ב-ה ילקו"י ח"ה עמ' ר"א). וכן אסור להתחיל ללמוד בהגיע זמן ההדלקה (חזו"ע עמ' ס"ח), אא"כ זה שיעור לרבים ואם ילכו להדליק לא יחזרו לשיעור (ס"ס עמ' ע"ה). אך לאישה ולילדים מותר לאכול קודם הדלקת נרות ובפרט אם הבעל מאחר לבוא ובלבד שיש צורך בדבר, ואם נהגה האשה להחמיר בזה, תמשיך במנהגה (הליכות עולם ח"א עמ' ס"ג ס"י) [ומ"מ אם מינה הבעל את אשתו להדליק נרות יש לומר שדינה כאיש] (ע"פ הג"ל, ילקו"י חנוכה (ע"ג) עמ' רס"ד).
- ז. צריך שייתן שמן בנרות החנוכה כשיעור שיידלק לפחות חצי שעה, וכן אם מדליק בנר שעווה צריך שיהא בו שיעור שיידלק חצי שעה (ש"ע סי' תרע"ה סעי' ב').
- ואם אחר שבירך והדליק הרגיש שאין שמן כשיעור בתוך הנרות, יכבה אותם ולאחר שיוסיף שמן עד כשיעור, יחזור וידליק בלי ברכה. (ילקו"י ח"ה עמ' רכ"ב).
- אם אחר שהדליק נרות חנוכה בברכה, הנרות כבו בשוגג קודם שעברה חצי שעה, אין חובה להדליקם שוב (ש"ע סי' תרע"ג ס"ב), והמחמיר לחזור ולהדליקם בלא ברכה שימשיכו לדלוק תבוא עליו ברכה (משנ"ב ס"ק כז, ב"ח שם ס"ט, ילקו"י סי' תרעה ס"ב).
- ח. לפני שמברך יכוון ידו מול הנר שרוצה להדליק ראשון (שמאל) כדי שיפגע בו תחילה ולא יצטרך להעביר על המצוות (משנ"ב סי' תרע"ו ס"ק י"א).
- ט. לפני ההדלקה מברך "להדליק נר חנוכה", "שעשה ניסים לאבותינו", ובלילה הראשון מוסיף גם "שהחיינו" (ש"ע סי' תרע"ו ס"א) ואם לא ברך "שהחיינו" בלילה הראשון מברך בלילה השני, או כשיזכור בשאר הלילות בזמן ההדלקה [בתוך חצי שעה להדלקה] (ס"ס, משנ"ב ס"ק ב) ואם לא היה בביתו בלילה הראשון ואשתו הדליקה עבורו וברכה את כל הברכות, בלילה השני כשבא להדליק צריך לברך גם "שהחיינו" (חזו"ע עמ' קל"ח). [מדובר באופן שבליילה הראשון לא היה נוכח בשום הדלקת נרות חנוכה (שהתכוון לצאת ידי חובה כשהיה שם) שאם כן אינו מברך שהחיינו בלילה השני (כה"ח סי' תרע"ו ס"ק טו)].
- י. כשמדליק את הנרות צריך להקפיד שהאש תאחז ברוב הפתילה לפני שמסלק את ידו (כה"ח ס"ק ג), ולאחר הדלקת הנר הראשון יכול לומר "הנרות הללו" (ש"ע סי' י, משנ"ב ס"ק ח).
- יא. אם שכח לברך על הדלקת נרות חנוכה, כל זמן שלא סיים להדליק נרות ההידור, אפילו לא נשאר אלא נר אחד של ההידור, יברך אז את כל הברכות. ואם הדליק את כל הנרות, אפילו עדיין לא הדליק את ה"שמש" לא יברך עוד "להדליק נר חנוכה" אלא יברך "שעשה ניסים" [ו"שהחיינו" בלילה הראשון] בלבד (משנ"ב סי' תרע"ו ס"ק ד, ב"ח וישב ש"א ס"ט, ילקו"י חנוכה סי' תרע"ו ס"ג).
- יב. הנשים נוהגות שלא לעשות מלאכה בחצי שעה שאחרי הדלקת הנרות (ש"ע סי' תרע"ו ס"א משנ"ב ס"ק ד)

[והטעם להיכר שלא תבואנה להשתמש בנרות (משנ"ב ע"ס)] המלאכות האמורות האסורות כתפירה וסריגה (חז"ע עמ' יב) כביסה ושאר מלאכות האסורות בחול המועד (אור שר"ע עמ' 12), אבל בישול ואפיה ושאר צרכי אוכל נפש מותרים (חז"ע ע"ס), ועיקר העיקרים הוא שישבו ההורים עם ילדיהם ויספרו בנייה ה' (קשו"ע גנפריד סי' קלט ס"א).

ג. הנהוגים במסיבות הנערכות באולמות בליל חנוכה להדליק נרות חנוכה עם ברכה בשם ומלכות משום פרסומי ניסא ומשמיעים בהם דברי תורה, יש להם על מה שיסמוכו וטוב להתפלל שם ערבית בציבור אחרי ההדלקה אך אין זה מעכב (חז"ע עמ' מז). אבל המדליקים בחוצות העיר אע"פ שמתאסף ציבור רב, מדליקים ללא ברכה [אבל ברחבת הכותל מדליקים בברכה] (ילקו"י ע"ס עמ' רטו, רכו). יד. המתארח אצל משפחה וכיו"ב ואוכל ושותה על חשבון המארח ללא תשלום יוצא בהדלקת נרות של המארח, ואם ירצה להחמיר על עצמו ולהדליק בחדרו אינו רשאי לברך (ע"ס עמ' קנז). טו. אם הבעל מתארח בבית מלון בחנוכה לרגל עסקיו ואשתו נשארת בבית, הוא יוצא בהדלקה שמדליקה בבית, ואינו יכול להדליק במלון עם ברכה (ילקו"י חנוכה ע"מ קכה, תורת מועדים לגר"ד יוסף סי' ב ס"יד) [הטעם: מצות נרות חנוכה היא מצות איש ביתו ונגרר אחר ביתו (ע"ס)]

אך אם הבעל ואשתו וילדיהם מתארחים בבית המלון או רווק המתארח (ואין מי שמדליק עליו בבית) הרי: * אם מדליקים בחדרים מדליקים בברכה (תורת מועדים ע"ס, מעיין אומ"ר ח"ג סי' לב, ילקו"י חנוכה (ח) ע"מ תקה) * אם מדליקים בלובי או בחדר האוכל כפי שמצוי (שהנהלת בית מלון מתנגדת להדלקה בחדרים מחשש לשריפה) אזי האורחים משתתפים ביניהם במחיר נרות/שמן ההדלקה או שיבקשו מבעלי המלון שיזכו להם חלק בשמן/נרות לכל האורחים וידליקו שם בהדלקה מרכזית ואחד יברך (ילקו"י ע"ס, מעיין אומ"ר פ"ז סי' מד) אך אם יחיד מחליט להדליק לעצמו משלו בנוסף להדלקה המרכזית ידליק בלא ברכה (ילקו"י ע"ס ע"מ קיד, מעיין אומ"ר ע"ס) [אם הבעל ואשתו מתארחים במלון וילדיהם הגדולים נשארים בבית ומדליקים נרות חנוכה, ההורים יוצאים בהדלקת נרות זו] (מעיין אומ"ר סי' מה).

טז. **הדלקה בערב שבת** * יקדים להתפלל מנחה לפני ההדלקה, מ"מ אם לא התאפשר לו, לא יתפלל ביחידות אלא ידליק וילך להתפלל מנחה בציבור (הליכות עולם ח"ב ע"מ סח)

* **סדר ההדלקה:** מדליק נר חנוכה [צריך שיהא בו שיעור שידלקו הנרות עד חצי שעה אחרי צאת הכוכבים היינו עד 5:27 בערב, ומינימום שנר אחד יהיה בשיעור זה, ולכן הנרות הצבעוניים לא מתאימים להדלקה בער"ש] ואח"כ נרות שבת, ואם הזמן מצומצם אחר שהדליק נר אחד של חנוכה, יכולה האישה להדליק נרות של שבת (נב"ח וי"ב כ, כה"ח סי' תרע"א ס"ק עט).

יז. הנהוג להדליק נרות חנוכה ליד דלת ביתו [כגון: מקומה רביעית ומעלה] בער"ש עדיף שידליק בחלון ביתו הפונה לרשות הרבים בגלל שיש בעיה של רוח בכל פתיחת דלת שיכולה לכבות את הנרות בשבת וכן קיימת בעיה להזיזה אח"כ (ד. ע. עיין חז"ע ע"מ קפ"א, לה).

יח. חנוכה בשבת: חנוכה שדלקו בה נרות חנוכה [בין בשמן בין בנרות] בליל שבת אסור לטלטלה בשבת כשהם דולקים (קשו"ע סי' רעט ס"א) אבל משכבו יהיה מותר לטלטלה באופן הבא: * שמתנה מערב שבת שיטלטל את החנוכיה אחר שיכבו הנרות [בכל חנוכיה] (קשו"ע סי' רעט ס"ד, חז"ע ע"מ עמ' קמז, ילקו"י ע"מ ע"מ ד). [הסבר: אמנם שולחן ערוך (סי' רעט ס"ז) כתב שמנורה של פרקים (חלקים מחוברים) או של חריצים ודומה לשל פרקים אסור לטלטלה מחשש שאם יפלו יתפרקו וירכיב ויעבור עם איסור בונה, יש לומר שבזמננו הפמוטים והחנוכיות עשויות מחלקים מחוברים ע"י ברגים ולכן גם שיפלו הם לא יתפרקו לכן לא חוששים לגזירה זו (משנ"ב סי' קיג ס"ק מה, פסקי תשובות לגר"ש רבינוביץ סי' רעט ס"ה, ע"מ המלכה לגאון חיים יוסף אבנג'ל סי' רעט ס"ד, קשו"ע אגרות משה פיינשטיין אור"ח ח"ה סי' כב ס"ק כט, וכן נראה ממשמעות לשון של חזון עובדיה לגאון עובדיה יוסף ח"ו עמ' קמז-קנ שלא התייחס לעניין זה שמתמלא אין בעיה זו בתקופתנו, וכן דעת הלכות ע"מ לגאון הרב אופיר מלכא ח"ב עמ' קיט, עיין קשו"ע ע"מ קפ"א, לה].

יט. **במוצאי שבת:** בביה"כ מדליקים נר חנוכה ואחר כך מבדילים (קשו"ע סי' תרפ"א ס"ב) ובבית מבדיל ואח"כ מדליק נר חנוכה (ע"ס נב"ח ס"א, כה"ח ס"ק ז) והנהוגים להוציא שבת בזמן רבינו תם ינהגו כן גם בשבת זו וידליקו רק אחר זמן ר"ת (נ"ץ אליעזר ח"ט ע"ס ג, חז"ע ע"מ קפו).

כ. **תפילות:** * בתפילת שמונה עשרה ובברכת המזון שבימי החנוכה אומרים "על הניסים" ואם שכח ונזכר קודם שברך "השם" ב"ברוך אתה ה'" שאחר "על הניסים" יחזור ל"על הניסים", ואם נזכר לאחר מכן אינו חוזר, (קשו"ע סי' תרפ"ב ס"א). ונכון לאומרו בסוף התפילה היינו בתפילת 18 כשמישים "אלוקי נצור" ובברכת המזון ב"הרחמנים" (בהגמ"א ע"ס). * בתפילת שחרית מוסיפים הלל שלם בברכה (קשו"ע סי' תרפ"ג ס"א). נשים פטורות מלומר הלל ואם רוצות לומר אזי תאמרנה בלא ברכה (חז"ע חנוכה עמ' קיג). * החל ממנחה של ערב חנוכה בכל תפילות חנוכה אין אומרים תחנון ונפילת אפיים.

כא. **אין להשאיר את נרות חנוכה דולקים ללא השגחה בכל מצב בין בבית הכנסת ובין בבית משום פיקוח נפש, ששרפות פרצו מהנרות וגבו קורבנות בנפש ה"י.**

ראוי לקבוע את זמן מנחה ביום יום שישי הבא (ערב שבת פר' מקץ) בצהריים בגלל הדלקת נרות

שיעור לגברים באשדוד בנושא טהרת המשפח כל יום רביעי בערב מ- 8:15 - 9:15 ואח"כ ערבית עם הרב יצחק משעניה שליט"א בבי"כ לב יצחק רח' ציולינג 9 אזור ו.